

— dertil regner jeg f. Eks. den, at det kun var „et smukt og godt Agitations-numer ude i Landet.“ Ved saadanne Udtryk har man afvist dette Forslag. Forklaringen af, hvorfor dette med den stigende Skala nu er kommet frem i denne Samling, er ikke givet, og jeg vil nødig give min Forklaring eller min Forstaaelse deraf til bedste; enhver kan jo regne det ud, som han selv vil.

Dermed skal jeg slutte. Det væsentlige af, hvad jeg ønsker at udtale ved denne 1ste Behandling, gælder nemlig Ejendomskyldbeskatningen, hvor jeg saa haaber at faa Lejlighed til at fremføre nogle Bemærkninger:

Borup: Under Forhandlingen i Folketinget kom Ordføreren der med en Udtalelse om, at det nu var 7de Gang, de dernede forhandlede om denne Sag. Det var jo en Tilkendegivelse af, at man nu var træt af den, og et Udtryk for det samme Ønske, som er fremkommet her, at man kunde naa til en Afslutning i indeværende Samling. Jeg har ikke selv deltaget i Forhandlingerne i tidligere Aar, men jeg forstaa saa godt, at man, naar man har forhandlet om en Lov syv Gange, kan være træt og kan ønske at naa et Resultat, og at jeg tror fremdeles, at det Ønske, der saaledes næres her i Rigsdagen, deles rundt omkring i Landet. Overalt er man træt af disse Forhandlinger, og kunde man komme til et nogenlunde tilfredsstillende Resultat, tror jeg derfor, at man vil blive glad derfor. Jeg staaar derfor sammen med dem, der ønske et Resultat og ere villige til at forhandle, men jeg har ganske vist ogsaa den Følelse, at det vil kræve Resignation fra forskellige Sider. Man faar ikke ført denne store Sag igennem, naar man vil holde paa sine egne Standpunkter til det yderste. Skulde det lykkes at faa den ført igennem, vil det sikkert blive en af de største Reforme, der ere gennemførte her i Landet i det sidste Aarhundrede. og man maa derfor haabe, at den faar en saadan Skikkelse, at den vil kunne vække Glæde og Tilfredshed rundt omkring i Landet. Jeg for mit Vedkommende tror nu, at man vil blive noget skuffet. Jeg tror, at Reformen kun delvis vil vække Tilfredshed, det eneste Punkt, hvor den vil gøre det, er den kommunale Beskatning, thi det er sikkert, at er der noget, Hartkornsbesidderne have Ret til at klage over, er det den Fordeling af de kommunale Skatter, som finder Sted. Jeg har selv haft Lejlighed til at se det i den

senere Tid, hvor Kjøbenhavn har optaget store Landdistrikter. Man bliver noget overrasket, naar man ser, hvor smaa kommunale Skatter de store Bryggerier derude have haft af deres Ejendomme, Ny Carlsberg har kun betalt 124 Kr. om Aaret, og det andet store Bryggeri 330 Kr. tror jeg. Nu, da vi skulle sætte dem i Skat, komme de op paa 5—6,000 Kr. Det sidste er naturligvis et mere retfærdigt Bidrag, men jeg maa desværre beklage, at vi for at faa dette Bidrag have maattet give Afkald paa adskillige Hundrede Tusinder som Vederlag derfor. Det er et Vidnesbyrd om, at det System, der findes her i Landet, at det alene er Hartkornet, der skal bære de kommunale Udgifter, er fuldstændig forkert. Derfor tror jeg, at det vil vække Tilfredshed, at vi faa et andet Fundament for Fordelingen af disse Udgifter, men jeg nærer derimod stærk Tvivl om, at man vil blive særlig begejstret for Indkomstskatten. Naar man først har faaet den, ere Folk i Reglen ikke saa glade for den, og det tror jeg derfor heller ikke, man vil blive paa Landet. Man vil vistnok blive meget misfornøjet, naar man begynder at undersøge Folks Forhold og søger at faa deres virkelige Indtægt frem. Imidlertid er jeg tilbøjelig til at mene, at man vilde finde sig i det med Ro, naar det, der skete, virkelig skete for at skaffe vore Finanser større Indtægter til almindeligt Bedste for Landet, men det er jo ikke Tilfældet. Det, der sker, sker væsentlig for at tilvejebringe den anden Fordeling af Skatterne. og om det almindelige Bedste er stærkt interesseret deri, forekommer mig at være meget tvivlsomt. Det er af de Ting, der ikke ere lette at komme til Bunds i, og derfor har det nogen Interesse at se, hvad den Mand, der har været mest interesseret i Sagen nede i Folketinget, har sagt. Han gjorde op, hvordan Forholdet efter Loven vilde stille sig, og hvordan den vilde virke. Jeg kan ikke nægte, at jeg blev meget forbavset over den lille Gevinst, der vil blive Tale om for Landbruget, jeg har derfor ikke rigtig kunnet forstaa, at denne Reform skal kunne blive til væsentlig Gavn for Landbruget. Han kommer til det Resultat med Hensyn til Husmandsstanden, at naar man tager en Ejendom med 10 Tønder god Jord, bliver hele Gevinsten, der kommer frem, 7 Kr. 12 Øre. Jeg synes, det er meget minimalt. Men hvis det nu er middelgod eller daarlig Jord, bliver det kun 3 Kr. 82 Øre, det vil sige, at der for den største Del af Landboerne kun bliver Tale om en ganske ube-